

Святковий вальс

Зайнялася зоря світанкова
І розсіяла сивий туман...
Прокидається Гоща святкова,
З ювілеєм вітає краян.

Чути гомін урочий на площі,
Дух любові панує в сім'ї.
Той, хто горнеться серцем до Гощі,
Не забуде ніколи її.

Гарна Гоща в ошатній оздобі.
Коровай запашний — на столі.
Споконвіку живуть хлібороби
На оцій заповітній землі.

Ген видніється плесо Горині
І зелена мережка лугів.
Тут рулади звучать солов'їні,
І лунає мелодія жнив.

День розгойдує сонячну арку
І святкове дає інтерв'ю...
А краса старовинного парку
Вабить кожного в казку свою.

Тут минуле легендами дише
І бентежить людські почуття...
Тут сучасник історію пише
На скрижалях нового життя.